

2) program podnoszenia kwalifikacji zawodowych robotników na lata 1976—1980, uwzględniający perspektywiczny rozwój zakładów.

2. Zakłady pracy dokonują w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku weryfikacji programów podnoszenia kwalifikacji zawodowych robotników w celu dostosowania ich do bieżących potrzeb.

3. Opracowanie planów i programów, o których mowa w ust. 1, powinno być poprzedzone szczegółową analizą aktualnego poziomu kwalifikacji kadr, ich rozmieszczenia i wykorzystania, ustaleniem źródeł dopływu nowych kadr kwalifikowanych oraz określeniem potrzeb w zakresie podnoszenia kwalifikacji robotników.

§ 13. 1. Zaleca się Związkowi Zakładów Doskonalenia Zawodowego oraz innym organizacjom uprawnionym do prowadzenia szkolenia w zakresie podnoszenia kwalifi-

kacji zawodowych robotników opracowywanie rocznych i wieloletnich programów udziału tych organizacji w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych robotników w formach pozaszkolnych.

2. Program, o którym mowa w ust. 1, powinien być uzgodniony z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i Ministrem Oświaty i Wychowania.

§ 14. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym i społecznym stosowanie przepisów uchwały w podległych zakładach pracy.

§ 15. Ilekroć w uchwale mówi się o ministrach, należy przez to rozumieć również kierowników urzędów centralnych.

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

51

UCHWAŁA Nr 36 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lutego 1974 r.

w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy.

Na podstawie art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy (Dz. U. Nr 13, poz. 91) Rada Ministrów na wniosek Centralnej Rady Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Służba bezpieczeństwa i higieny pracy, zwana dalej „służbą BHP”, działa:

- 1) w produkcyjnych i usługowych zakładach pracy, zwanych dalej „zakładami pracy”,
- 2) w jednostkach nadrzędnych nad zakładami pracy wymienionymi w pkt 1, zwanych dalej „jednostkami nadrzędnymi”,
- 3) w ministerstwach, którym podlegają lub przez które są nadzorowane zakłady pracy wymienione w pkt 1.

2. Służba BHP podporządkowana jest odpowiednio kierownikom lub zastępcom kierowników jednostek organizacyjnych wymienionych w ust. 1.

3. Ministrowie w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych mogą powołać służbę BHP w innych jednostkach organizacyjnych niż wymienione w ust. 1 oraz określić jej zadania i organizację w dostosowaniu do potrzeb i warunków pracy w podległych lub nadzorowanych zakładach pracy.

§ 2. 1. Służbę BHP stanowią wyodrębnione komórki organizacyjne obejmujące zespół pracowników, składający się ze specjalistów w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy lub innych pracowników. Służba BHP może również działać jako samodzielne stanowisko pracy w określonej komórce organizacyjnej.

2. Ministrowie nadzorujący zakłady pracy, w których procesy produkcyjne lub funkcje usługowe stwarzają szczególne zagrożenie toksyczne, wybuchowe lub pożarowe, mogą w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych włączyć do służby BHP inne komórki organizacyjne i utworzyć specjalistyczną służbę, zapewniającą

bezpieczną organizację procesów produkcyjnych lub działalności usługowej.

§ 3. 1. Specjalistami w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach pracy mogą być osoby, które posiadają wykształcenie wyższe o kierunku odpowiadającym danemu rodzajowi produkcji lub usług oraz odpowiednią praktykę zawodową określoną w taryfikatorze kwalifikacyjnym.

2. Specjalistami w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy w jednostkach nadrzędnych nad zakładami pracy i ministerstwach powinny być osoby posiadające kwalifikacje w zakresie wykształcenia i stażu pracy odpowiadające zakresowi działania ministerstwa, określone dla takich specjalistów w podległych lub nadzorowanych zakładach pracy.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach zainteresowani ministrowie w uzgodnieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych mogą ustalić dla specjalistów w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy inne wymagania kwalifikacyjne niż określone w ust. 1.

4. Pracownikami służby BHP nie będącymi specjalistami w dziedzinie BHP mogą być osoby, które posiadają co najmniej średnie wykształcenie odpowiednie ze względu na rodzaj produkcji lub usług i odpowiednią praktykę zawodową określoną w taryfikatorze kwalifikacyjnym.

5. Przepisy uchwały nie naruszają odrębnych przepisów określających szczególne wymagania w zakresie wykształcenia i praktyki zawodowej.

§ 4. 1. Ministrowie w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz w uzgodnieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych wprowadzą do ustalonych przez nich taryfikatorów kwalifikacyjnych oraz tabel stanowisk i plac stanowiska specjalistów w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy i innych

pracowników służby BHP oraz określa dla nich wymagania kwalifikacyjne.

2. Zmiany i uzupełnienia do taryfikatorów kwalifikacyjnych oraz tabel i stanowisk plac (ust. 1) mogą następować w ramach posiadanego funduszu plac.

§ 5. 1. Za stan bezpieczeństwa i higieny pracy ponoszą odpowiedzialność kierownicy wszystkich jednostek organizacyjnych.

2. Zadaniem służby BHP jest organizowanie przedsięwzięć mających na celu zapobieganie zagrożeniom życia i zdrowia pracowników oraz poprawę warunków bezpieczeństwa i higieny pracy, jak też kontrola wykonania zadań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy ustalonych przez kierowników wymienionych w ust. 1.

§ 6. 1. Do zadań służby BHP w zakładach pracy należy w szczególności:

- 1) systematyczna kontrola warunków pracy oraz przestrzeganie przez pracowników zasad i przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy,
- 2) dokonywanie okresowych ocen oraz analiz stanu bezpieczeństwa i higieny pracy ze szczególnym uwzględnieniem stanowisk, na których występują zagrożenia wypadkowe oraz narażenia na powstawanie chorób zawodowych,
- 3) przedkładanie kierownikowi zakładu pracy informacji o stanie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie pracy oraz o źródłach zagrożeń zawodowych wraz z wnioskami zmierzającymi do usuwania występujących zagrożeń,
- 4) udział w opracowywaniu i kontrola realizacji planów poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 5) występowanie do kierowników komórek organizacyjnych o uwzględnienie w planach pracy tych komórek zadań związanych z poprawą bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 6) opiniowanie instrukcji dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy na poszczególnych stanowiskach pracy,
- 7) zgłaszanie wniosków dotyczących wymagań bezpieczeństwa i higieny pracy przy opracowywaniu przez zakład pracy założeń i dokumentacji inwestycyjnych i modernizacyjnych,
- 8) udział w ocenie dokumentacji inwestycyjnych oraz w odbiorach technicznych nowo budowanych lub przebudowywanych obiektów, urządzeń produkcyjnych oraz innych urządzeń mających wpływ na warunki bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 9) udział w opracowywaniu wniosków wynikających z badań przyczyn i okoliczności wypadków przy pracy oraz zachorowań na choroby zawodowe i kontrola realizacji tych wniosków,
- 10) współpraca ze służbą pracowniczą w szczególności w zakresie adaptacji nowo przyjętych pracowników i przy organizowaniu szkolenia zawodowego pracowników w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.
- 11) współdziałanie z przemysłową służbą zdrowia w ocenie stanu zdrowotności załogi oraz w prowadzeniu działalności profilaktycznej, a w szczególności przy organizowaniu badań i pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia pracowników oraz czasowego przenoszenia pracowników ze stanowisk szkodliwych na zastępcze stanowiska pracy,

12) inicjowanie i rozwijanie różnych form popularyzacji zagadnień dotyczących ochrony pracy.

2. Służba BHP w zakładzie pracy jest obowiązana:

- 1) występować z wnioskami do kierowników komórek organizacyjnych o usunięcie stwierdzonych uchybień w zakresie należącym do kompetencji tych kierowników oraz informować kierownika zakładu pracy o realizacji tych wniosków,
- 2) w razie stwierdzenia bezpośrednich zagrożeń dla życia lub zdrowia pracowników występować do kierowników komórek organizacyjnych i kierownika zakładu pracy z wnioskami o wstrzymanie pracy na stanowisku pracy, grupie stanowisk lub w zagrożonym obiekcie,
- 3) występować do kierownika zakładu pracy o zastosowanie sankcji w stosunku do osób odpowiedzialnych za zaniedbania w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, dopuszczenie pracowników do pracy na zagrożonych stanowiskach oraz za niezgłoszenie wypadku przy pracy,
- 4) występować do kierownika zakładu pracy z wnioskami o nagradzanie pracowników wyróżniających się w działalności na rzecz poprawy warunków pracy załóg.

§ 7. Do zadań służby BHP w jednostkach nadrzędnych oraz w ministerstwach należy w szczególności:

- 1) współdziałanie z właściwymi komórkami organizacyjnymi w zakresie uwzględniania problematyki bezpieczeństwa i higieny pracy w działalności tych komórek,
- 2) opracowywanie wspólnie z zainteresowanymi komórkami specjalistycznymi branżowych i resortowych programów i planów likwidacji zagrożeń życia pracowników oraz poprawy warunków pracy,
- 3) dokonywanie okresowych kontroli i oceny działalności podległych zakładów pracy w zakresie realizacji przez nie obowiązków w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy i przygotowywanie dla kierowników jednostek nadrzędnych (ministerstw) wniosków w tych sprawach,
- 4) inicjowanie i koordynowanie przedsięwzięć zmierzających do poprawy warunków pracy w jednostkach podległych i nadzorowanych oraz organizowanie wymiany doświadczeń między zakładami pracy i udzielanie fachowej pomocy służbie BHP w zakładach pracy,
- 5) współudział w opracowywaniu projektów branżowych i resortowych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 8. Minister Pracy, Plac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych koordynuje sprawy doskonalenia działalności służb BHP i podnoszenia ich kwalifikacji oraz inicjuje wymianę doświadczeń dotyczących poprawy bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 9. Przepisy uchwały dotyczące ministrów i ministerstw stosuje się odpowiednio do kierowników urzędów centralnych i urzędów centralnych.

§ 10. Traci moc uchwała nr 333 Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968 r. w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy (Monitor Polski Nr 51, poz. 356).

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 marca 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz